

Бялото котенце

Този старец веселяк,
днес натрупа хубав сняг!

Баба Лалка

Чуйте, пее с ясен глас
пред вратата дядо Мраз!
Духа с чудната духалка,
прави ледена пързалка!

Двете котенца се покачват на широкия перваз на прозореца и му махат весело с лапичките си. Божко се повдига на пръсти и му протяга ръчичките си. Дядо Мраз, долепил лице до стъклото, гърлесто пее.

Дядо Мраз

Върху моята гърбина
тегнат хиляди години.
Но сърдцето ми е младо,
винаги тупти със радост!
Звънкам с хиляди звън-
ченца,
щипкам някои носленца
и от белия кожух
сипя щедро снежен пух!
Трала-ла-ла, ла-ла-ла,
хайде всички на игра!

Божко (живо)

Слагам топли ръкавички,
грабвам новата шейничка.
Хайде, котенца, със мен —
ех, че весел зимен ден!

(Улавя двете котенца и тичешком излиза на двора.)

Баба Лалка (Изправена до прозореца наблюдава децата и в умиление им протяга ръце.)

Колко радостно е вън,
ех, ти чуден дядо Мраз!
Спомням детството си аз
като тих, вълшебен сън....

(През стъклото се вижда падащия сняг, в стаята достига нежния звън на детските шейни.)

Веса Паспалеева